

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	8303899595
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8303899595.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému D. bývajúcemu v U., o vymoženie 119,50 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8 Er 281/2003, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 6. júna 2013, sp. zn. 13 CoE 24/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 8. augusta 2012, č. k. 8 Er 281/2003-31 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov] vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia. Uviedol, že v danom prípade bola notárska zápisnica spísaná na základe splnomocnenia uvedeného v zmluve o úvere. Konštatoval, že toto splnomocnenie za účelom uznania dlhu bolo v rozpore s ustanovením § 31 ods. 1 a § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Vzhľadom na absolútnu neplatnosť splnomocnenia mal za to, že ani predložená notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom oprávňujúcim viesť voči povinnému nútený výkon povinnosti vymedzenej v exekučnom titule. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 6. júna 2013, sp. zn. 13 CoE 24/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Plnomocenstvo udelené povinným považoval rovnako ako súd prvého stupňa pre rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného za neplatné (§ 37 Občianskeho zákonníka). Tento rozpor videl v tom, že právny zástupca povinného, ktorý ho pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupoval, bol určený priamo v zmluve o úvere oprávnenou, pričom išlo osobu známu iba oprávnenej a vybranú výlučne oprávnenou bez možnosti ovplyvnenia tohto výberu povinným. Keďže predložená notárska zápisnica nespĺňala podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, uzavrel, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 267/2013, 1 CoE 93/2013, 1 ECdo 295/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.
Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.